

PRAMENĚ

MESAČNÍK MICHALOVSKO - KOŠICKEJ PRAVOSLÁVNEJ EPARCHIE

Tohtoročné slávnosti štyroch eparchiálnych patrónov - sv. Rastislava, kniežaťa veľkomoravského, sv. Alexeja Tótha, sv. mučenice Heleny zo Sinope a sv. mučeníka Pachómia Nového, sa začali v pondelok 4. júla slávnostnou archijerejskou večerňou s artoklasiou (posvätením chleba, pšenice, vína a oleja) v michalovskom katedrálom chráme.

Bohoslužbám, ktoré slúžilo duchovenstvo michalovského arcidekanátu, predsedal vladyka Feodor, arcibiskup mukačevský a užhorodský (Ukrajina). Spolu s ním sa pri večerní modlili aj vladyka Marek, arcibiskup chustský a vinohradovský (Ukrajina), náš

prepodobného Jova, Uhoľského a Michalovského (+1985), v michalovskej katedrále.

Podkarpat-
ský starec
Jov, v r.
1924
- 25,

vladyka Juraj, arcibiskup michalovsko - košický a vladyka Pajsij, biskup gorlický (Poľsko), ktorý sa v závere bohoslužieb obrátil k prítomným s kázňou o vzťah u

eparchiálnych patrónov k duchovnému životu veriacich eparchie.

Tohtoročné slávnosti boli spojené aj s uložením sv. ostatkov

Jeho sväté ostatky daroval našej eparchii vladyka Marek, arcibiskup chustský a vinohradovský, ktorý v utorok, 5. júla, predsedal spolu s vyššie uvedenými archijerejmi a množstvom duchovenstva z eparchie a zo zahra-

ničia, slávnostnej svätej liturgii, pri ktorej krásne spieval zbor michalovskej katedrály -

ly podve-
dením Nadeždy Sičákovej a Matúša Kostičaka.

V svojej kázni vladyka Marek hovoril

vykonná vojenská

službu v michalovských kasárňach, čo je veľkým Božím požehnaním pre toto mesto, keďže v ňom prebýval oficiálne kanonizovaný svätec

Pravoslávnej Cirkvi.

o osobnosti prepodobného starca Jova a pozval veriacich michalovsko - košickej eparchie, v čele so svojim archijerejom, vladykom Jurajom, na púť do Malej Uhoľky, do miest, kde svätý starec žil a pôsobil.

Po svätej liturgii sa konal sprievod okolo chrámu s ostatkami a ikonou svätých ochrancov eparchie a prepodobného Jova, spojený s modlitbami za živých i zosnulých veriacich, duchovných a archijerejov našej eparchie.

-ústredie

Celoeparchiálne slávnosti v Michalovciach

Z ÚSTREDIA NAŠEJ CIRKVI

Spoločné zasadanie metropolitných rád

V dňoch 8. – 9. júna 2011 v Gorzodovom cyrilometodskom stredisku vo Vilémovse sa uskutočnilo spoločné zasadanie metropolitných rád našej miestnej Cirkvi.

Hlavnou témou boli otázky spojené s prípravou 1150 výročia príchodu svätých vierozvestcov Cyrila a Metoda na Moravu.

Prítomní členovia metropolitných rád na čele s metropolitom Kryštofom, arcibiskupmi Simeonom a Jurajom a vikárnymi biskupmi Tichonom a Jáchymom vyhlásili celonárodnú púť do Mikulčíc na sobotu 25. mája 2013.

Na túto púť bol pozvaný Jeho Svätosť patriarcha konštantinopolský Bartolomej I., ďalší slovanskí pravoslávni patriarchovia a predstavitelia národných a miestnych pravoslávnych Cirkví.

Metropolitné rady ďalej navrhli usporiadať celocirkevnú púť tiež na Slovensku, a síce nasledujúceho dňa v nedeľu 26. mája na Devín spolu

s tematickou expozíciou o živote a diele svätých vierozvestcov a ich učeníkov. Na podobné témy odporučila tiež usporiadať v jubilejnom roku konferencie a vedecké sympózia.

Zo strany michalovsko - košickej eparchie vedenej arcibiskupom Jurajom vzišla iniciatíva usporiadať v prvej polovici mája 2013 púť do Solúna, do rodiska svätých vierozvestcov a umiestniť na tamojšom im zasvätenom chráme pamätnú tabuľu.

Ďalej podporila projekt televízneho dokumentu spoločne v spolupráci s rímskokatolíckou cirkvou, ktorý pripravuje nezávislý tím filmových umelcov v spolupráci s Českou televíziou.

V druhej a tretej časti zasadania členovia metropolitných rád rozhodli požiadať Posvätnú Synodu, aby bol rok 2013 vyhlásený rokom svätých Cyrila a Metoda.

Nakoniec sa metropolitné rady venovali príprave riadneho miestneho cirkevného snemu, ktorý sa má konať v druhej polovici jubilejného roku.

VEROIA - SLÁVNOSTI SV. PAVLA

V dňoch 26. - 29. júna 2011 sa v severogréckom meste Veroia, známom zo Skutkov apoštolských ako jedno z miest misijného pôsobenia sv. apoštola Pavla (Sk 17, 11 – 14), konal už 17 ročník Pavlií, slávnosti k pocte apoštola národov, ktorých sa zúčastňujú predstavitelia všetkých miestnych pravoslávnych Cirkví.

Naše cirkevné spoločenstvo z poverenia Blaženejšieho metropolitu Kryštofa zastupoval arcibiskup michalovsko - košický Juraj.

V nedeľu 26. júna sa v katedrálnom chráme Premenenia Hospodina v meste Naousa konala slávnostná archijerejská liturgia, počas ktorej bolo do zoznamu svätých všeobecnej pravoslávnej Cirkvi Christovej zapísano 1241 obyvateľov mesta všetkých vekových kategórií a rôzneho spoločenského postavenia, ktorí v r. 1822, v dobe gréckeho protitureckého povstania, dostali na výber – alebo sa zriecť Christa, prijať islám a zachovať si život, alebo byť kruto umučený.

Ani jeden z obyvateľov mesta sa však

svojej viery nezriekol, a tak boli všetci pričlenení k zboru svätých mučeníkov.

Túto vieru a presvedčenie Cirkvi potvrdil svojim podpisom kanonizačného dekrétu v mene našej miestnej Cirkvi aj vladyka Juraj.

Súčasťou verijských pavlovských slávností je aj niekoľkodenná vedecká konferencia, zaoberajúca sa štúdiom Pavlovej teológie, ktorej tohtoročnou témou bolo Duchovné otcovstvo v diele sv. apoštola Pavla.

Pri slávnostnom otvorení konferencie sa vladyka Juraj obrátil k účastníkom s pozdravným posolstvom najvyššieho predstaviteľa našej Cirkvi, vladyku metropolitu Kryštofa.

Pavlovské slávnosti vyvrcholili božskou liturgiou v deň pamiatky svätých apoštolov Petra a Pavla, ktoré sa konali v katedrálnom chráme mesta Veroia, ktorú spoluslužili predstavitelia rôznych miest-

nych pravoslávnych Cirkví.

V závere slávností bol vladyka Juraj spolu s ostatnými zahraničnými biskupmi

v y z n a m e n a n ý verijským metropolitom Pantelejmonom Zlatým krížom sv. apoštola Pavla I. stup. za prínos k prehĺbňovaniu medzipravoslávnych vzťahov.

V podvečer tohto dňa sa tiež konal tradičný sprievod mestom s ostatkami svätých apoštolov k tzv.

Oltáru apoštola Pavla, kde vladyka Juraj predniesol slávnostnú kázeň v gréckom jazyku.

Slávnosť Nanebovstúpenia Hospodinovho na Cypre

Vo štvrtok 2. júna 2011, v deň sviatku Nanebovstúpenia Hospodina, vladyka Juraj na základe pozvania metropolitu trimythountskej eparchie na Cypre, vladyku Barnabáša, vykonal v katedrálnom chráme Zvestovania Presvätej Bohorodičky v meste Dali slávnostnú sv. liturgiu.

Po liturgii prevzal vladyka od cyperských bratov dary pre cirkevné obce Michalovsko - košickej eparchie.

Archijerejská liturgia v chráme
Zvetovania v Dali

Vladyka Juraj s
darcami
o. Spyridonom
Zachariadisom a
o. Konstantinom
Charalampousom

Návšteva rodiska sv. Jána Milostivého

Vo štvrtok 2. júna 2011, v deň slávnosti Nanebovstúpenia Hospodinovho, vladyka Juraj putoval do cyperského mesta Limassol (Lemasos), rodiska patróna košickej katedrály, sv. Jána Milostivého, alexandrijského patriarchu, ktorého sväté ostatky sa nachádzajú v bratislavskom Dóme sv. Martina.

V Limassole vladyka navštívil pútnický chrám sv. Jána Milostivého a stretol sa s miestnym archijerejom, vysokopreosvieteným metropolitom Athanasijom, ktorý prednedávnom daroval košickej katedrále drahocenné liturgické vybavenie, a ktorý financuje aj vybudovanie oltárnej časti košickej arcibiskupskej svätyne.

Vladykovia počas stretnutia rokovali o možnostiach ďalšej spolupráce medzi obidvoma eparchiami.

Vladyka Juraj a vladyka Athanasij,
metropolita Limassolu

Zasadala Posvätná Synoda

Posvätná Synoda Pravoslávnej Cirkvi českých krajín a Slovenska zasadala 9. mája 2011 v Gorazdovom cyrilometodskom stredisku pri Monastieri Zosnutia Presvätej Bohorodičky vo Vilémovce. Zúčastnili sa jej všetci členovia, okrem nemocného vladyku Jána, arcibiskupa prešovského a Slovenska.

Predseda Posvätnéj Synody metropolita Kryštof po modlitbe a zahájení zasadania odovzdal prítomným srdečný pozdrav vladyku Jána, ktorý v tomto roku oslávil 5. výročie intronizácie na prešovskú arcibiskupskú katedru.

Posvätná Synoda na tomto zasadaní rozhodla, že jubilejný rok 2013 bude vyhlásený rokom svätých vierozvestcov Cyrila a Metoda.

Ďalej požehnala púť po stopách posolstva sv. kniežaťa Rastislava do Konštantinopola, ktorá sa má uskutočniť v prvej polovici budúceho roku.

Ďalej sa účastníci zasadania oboznámili a požehnali uznesenia spoločného zasadania metropolitných rád.

Jedným z ďalších tém tohto zasadania boli otázky týkajúce sa zjednotenia slávenia Christovej Paschy v našej Cirkvi. Nakoniec metropolita Kryštof informoval členov Synody o bratskej návšteve vladyku Lea, arcibiskupa karelského a celého Fínska, ktorý plánuje pricestovať s pútnikmi 14. augusta 2011 do Prahy. Nasledujúceho dňa (15. augusta) bude slúžiť s našimi archijerejmi v chráme Zosnutia Presvätej Bohorodičky vo Vilémovce, tiež navštívi moravské a české pravoslávne cirkevné obce a kultúrne pamätihodnosti. Nakoniec, bude v nedeľu 21. augusta slúžiť spolu s metropolitom Kryštofom slávnostnú archijerejskú liturgiu v pražskej katedrále.

Členovia Posvätnéj Synody tiež zapriali arcibiskupovi Simeonovi hojnosť Božieho požehnanie a nebeskú ochranu pri operácii, ktorú má podstúpiť v nasledujúci týždeň.

Po spoločnej modlitbe sa rozišli do svojich eparchii.

Keď sa spomenie Počajevo, ne jeden pravoslávny zahorí spomienkami na chvíle plné duchovna v múroch tejto svätyne, ktorú si vybral Hospodin, aby skrze Svoju Prečistú Matku vylieval hojné milosti na Svoj ľud.

Práve z Božej milosti, pri okolnostiach, v ktorých pravoslávny veriaci nemôže nevidieť zázrak, zaskvela sa táto pokladnica svätosti a milosti na Počajevských horách. Od tohto času neustáva tu podvih mníšskeho života – cesty plného posvätenia sa Bohu, služby Jemu modlitbou a prácou, aktívnou láskou k blížnemu a Presvätá Matka Božia cez Svoju divotornú ikonu už vyše 400 rokov neustále vylieva zázraky na každého, kto k Nej s vierou a nádejou prichádza.

Takisto, prepodobný Jov, igumen a čudotvorec Počajevský, prepodobný Amfilochij Počajevský, svojimi netlinitými mošćami požehnávajú každodenné i sviatočné dni monastierskeho života i života mnohých pútnikov, ktorí tu prichádzajú s vierou.

Sväto - Uspenská Počajevska Lavra

Sväto - Uspenská Počajevská Lavra bola založená na hore blízko mestiečka Nový Počajevo, skoro po tatarských nájazdoch a vyplienení Kyjeva, okolo r. 1240 / 1241.

Zakladateľmi monastiera boli mníši Kyjevo - Pečerskej Lavry, ktorí utekali na Volyň pred tatarským zajatím. Ich mená história nezachovala.

Zo starých letopisov sa však dozvedáme fakt, že mníši na Hore boli už v r. 1240, keďže dvaja z nich podľa tradície, spolu s obyvateľom Počajeva, pastierom Ivanom Bosym, uvideli zjavenie Bohorodičky v ohnivom oblaku na Počajevskej skale. Na mieste, kde stála Presvätá Bohorodička, ostala Jej stopa, naplnená čistou a liečivou vodou. Vtedy bola na úpätí hory mníchmi postavená kamenná cerkev Uspenija Božej Matky.

Časom začala Lavra pustnúť, znova však bola obnovená veľkostatkarkou Annou Gojskou, ktorá tu v r. 1597 dala priniesť zo svojho vlastného Orlínskeho monastiera čudotornú ikonu Bohorodičky.

Vedenie Úradu eparchiálnej rady
Michalovsko – košickej
pravoslávnej eparchie
v Michalovciach a
Pravoslávna cirkevná obec v Nižnej
Rybnici

Si Vás dovoľujú pozvať na

Celoeparchiálne slávnosti v česť Zosnutia Presvätej Bohorodičky v Nižnej Rybnici

v dňoch 20. – 21. augusta 2011

za účasti Jeho Vysokopreosvietenosti
Juraja, arcibiskupa michalovsko
– košického,
duchovenstva a veriacich
Michalovsko – košickej Pravoslávnej
Eparchie

Program slávností:

Sobota (20. augusta 2011)

17: 00 hod. Malé posvätenie vody
18: 00 hod. Vsenočné bdenie s posvätením ikony Preblahoslovenej Bohorodičky a ikony sv. kniežat Petra a Fevronie s čítaním akafistu
21: 30 hod. Svätá tajina pomazania chorých
23: 00 hod. Akafist k Zosnutiu Presvätej Bohorodičky
24: 00 hod. Modlitby k sv. prijímaniu

Nedeľa (21. augusta 2011)

01: 00 hod. Molebny a panychídy
02: 00 hod. Akafist k sv. muč. Kataríne
03: 00 hod. Mariánske piesne
04: 00 hod. Akafist k sv. muč. Pantelejmonovi, liečiteľovi
05: 00 hod. Časy
06: 00 hod. Prvá sv. liturgia
08: 30 hod. Privítanie pútnikov
09: 00 hod. Svätá archijerejská liturgia

Tešíme sa na Vašu účasť a spoločné modlitby

Uvedenie vojenského duchovného do úradu

Dňa 15. júna 2011 sa u Samohybného delostreleckého oddielu Michalovce (ďalej len SHDO) uskutočnila slávnostná bohoslužba pri príležitosti uvedenia staršieho kaplána SHDO, por. Mgr. Simona Czapa, do úradu.

Slávnostnú bohoslužbu vykonal michalovsko – košický arcibiskup, vладыka Juraj, za účasti veliteľa SHDO, pplk. Andreja Staška, generálneho duchovného ekumenickej pastoračnej služby, mjr. Mgr. Miroslava Táboreského a pozvaných hostí - pplk. Ing. Jána Stavrovského, náčelníka štábu 2. mechanizovanej brigády a pplk. Ing. Ľubomíra Kochanského, veliteľa 22. mpr. Michalovce.

V rámci bohoslužby arcibiskup Juraj posvätil aj novozriadenú kaplnku, ktorá je zasvätená sv. Barbore, patrónke delostrelcov.

© Ozbrojené sily SR

Dar z Cypru pre farnosti Michalovsko - košickej eparchie

V utorok, 21. júna 2011, vladyka Juraj odovzdal duchovným dar duchovných trimythontskej eparchie Cyperskej Pravoslávnej Cirkvi pre farnosti našej eparchie.

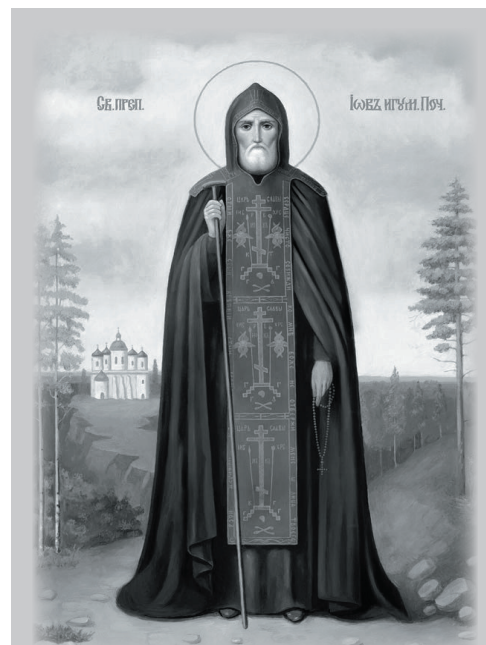
Každá farnosť a filiálna obec dostala iliton (červené vyšívané rúško k vysluhovaní Eucharistie), súpravu sklenených kanvičiek na vodu a víno a schránku z kovu a skla k uchovávaní vopred posvätených eucharistických Darov vo Veľkom pôste. Už v minulom roku všetci duchovní eparchie dostali z toho istého zdroja kňazský epitrachil a iliton.

Štedrým darcom, konkrétne o. Konstantínovi Charalampousovi a o. Spyridonovi Zachariadisovi, srdečne ďakujeme a vyprosujeme im veľa Božej milosti!

Ďalšie dary pre naše cirkevné obce

Začiatkom júna tohto roku vladyka Juraj odovzdal cirkevnej obci v Strážskom darochraniteľnicu (ozdobnú nádobu v podobe malého chrámu na uchovávanie Eucharistie pre chorých), ktorú cirkevnej obci venovala nedávno zosnulá sestra Eleftheria z gréckeho ostrova Rodos, ktorá podobnými darmi pomohla v minulosti aj iným cirkevným obciam eparchie. Nech Pán prijme obeť svojej služobníčky a daruje jej pokoj so svojimi svätými. Večná jej pamiatka!

Koncom júna cirkevné obce pri katedrálnoch chrámoch v Michalovciach a Košiciach získali od mníchov z gréckeho monastiera sv. Ján Ruského v Pefkochori dve veľké kovové krstiteľnice, o ktoré bratov požiadal vladyka Juraj. Štedrým darcom Mnohaja lita!

Stalo sa to po tom, ako sa pred ikonou navrátil zrak bratovi Gojskej, Filipovi Kozinskému, ktorý bol slepý od narodenia. Do prenesenia bola ikona, ktorá bola darom gréckeho metropolitu Neofita, približne 30 rokov v dome tejto veľkostatkárky.

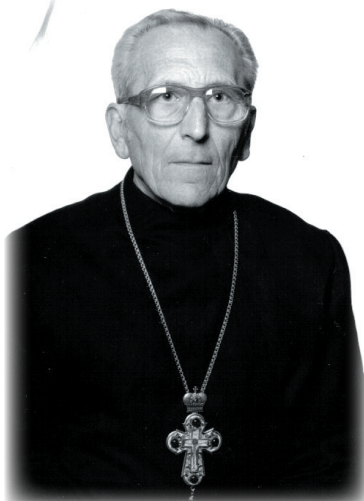
Keď v r. 1596 poľská vláda vyhlásila úniu, Počajevská Lavra rozhodne vystúpila proti šíreniu jezuitského systému a polonizovaniu pravoslávnych veriacich. Pevne znášala nátlak cudzieho vieroučenia a stala sa mocným duchovným centrom Pravoslávia.

V čase litovskej správy boli na Volyni hlavnými duchovnými činiteľmi Lavry a neunavnými protivníkmi latinsko - poľskej nadvlády a únie prepodobný Teodor, knieža Ostrožské, sv. metropolita Fotij, a tiež, prepodobný Jov, igumen Počajevského monastiera (+28 okt. / 10 nov. 1651) a svaščenno-mučeník Makarij, archimandrita Ovručský (+1678). Bez ohľadu na pevnosť v tomto boji sa Počajevská Lavra v r. 1713 - 1831 ocitla pod správou uniatov.

Keď znovu vedenie prebralo pravoslávne duchovenstvo, monastierský

komplex dostal titul Lavry s prívlastkom štvrtého miesta medzi existujúcimi lavrami Ruska.

Nekrológ

Dňa 7. júna 2011 po ťažkej chorobe odovzdal svoju dušu Stvoriteľovi **MITR. PROT. MIKULÁŠ SEDLICKÝ.**

Pohrebné obrady 10. júna v Trebišove, za účasti duchovenstva michalovsko - košickej a prešovskej eparchie, viedol vladyka Juraj, arcibiskup michalovsko - košický.

Nebohý otec Mikuláš sa narodil 29. mája 1938 v Zdohe, okres Košice. Po ukončení základného vzdelania vo svojej rodnej obci pokračoval v štúdiu na odbornom učilišti. V r. 1956, na odporúčanie pravoslávneho duchovného, d. o. Fedora Sisáka, začal študovať na Pravoslávnej Bohosloveckej fakulte v Prešove. Štúdium na tejto fakulte ukončil v r. 1962.

V tom istom roku prijal sv. tajinu manželstva s Paulínou, rod. Zeherovou z Breziny. Dňa 17. augusta 1962 bol vysvätený na diakona v biskupskej kaplnke v Prešove a o dva dni neskôr, 19. augusta, prijal v pravoslávnom chráme vo svojej rodnej obci z rúk vladyku Doroteja, biskupa prešovského, chirotoniu na kňaza.

1. septembra toho istého roku bol vladykom Metodom ustanovený za správcu PCO Košický Klečenov. Od 15. júna 1969 bol ustanovený za správcu PCO Zemplínske Hradište. Tu pôsobil do 1. októbra 1974, kedy bol ustanovený za správcu PCO Cejkov. K 1. októbru 1996 bol ustanovený za správcu PCO Hažín, kde pôsobil do 30. júna 2008, kedy odišiel na zaslúžený odpočinok. V rokoch 1998 - 2002 bol taktiež poverený dočasnou administráciou PCO Blatné Remety.

Počas jeho pôsobenia v Košickom Klečenove bola prevedená generálna oprava chrámu, prístavba sakristie a oplotenie cirkevného objektu, za čo mu bolo udelené právo nosenia nabadrenika. Počas pôsobenia na farnosti Zemplínske Hradište mu bol vladykom Cyrilom udelený titul dekana a protojereja. V r. 1974 bol ustanovený za okresného trebišovského arcidekana a zároveň mu vladyka Nikanor udelil právo nosenia zlatého kríža s ozdobami. Za celoživotnú prácu v prospech Pravoslávnej Cirkvi ho arcibiskup Juraj v r. 2008 vyznamenal titulom mitroformný protojerej.

Nebohý otec Mikuláš počas svojej duchovenskej činnosti zrealizoval opravu chrámu a nainštalovanie ikonostasu v Kašove, zabezpečenie farskej budovy a výstavbu nového pravoslávneho chrámu v Cejkove, výstavbu nového pravoslávneho chrámu v Hažíne. Bol taktiež členom Eparchiálnej a Metropolitnej Rady. V r. 1985 mu bol Jeho Blaženosťou Dorotejom udelený Rád sv. Cyrila a Metoda 3. stupňa a pamätný kríž z Cyrilometodejského obdobia. Všetky tieto vyznamenania boli nebohému otcovi Mikulášovi udelené Sv. Pravoslávnu Cirkvou za vernú službu vo vinici Christovej.

Nech Všemilostivý Hospodin prijme dušu Svojho služobníka a daruje mu večný život a blaženú pamiatku.

Hlavnou ozdobou Počajevskej Lavry je soborný chrám Uspenija Božej Matky, ktorý bol postavený v r. 1780 známym dobrodincom Lavry, grófom Nikolajom Potockým. Neskoršie boli dobudované bočné chrámy - v r. 1842 v česť sv. Nikolaja, čudotvorcu a v r. 1859 v česť sv. Alexandra Nevského.

V sobornom chráme sa nad cárskymi dverami, v kivote vo tvare hviezdy, uchováva známa čudotvorná Počajevská ikona Bohorodičky. V peščenom chráme Sv. Trojice spočívajú v striebornej truhle, ktorú dala zhotoviť grófka Anna Orlova - Česmenská, mošči prepodobného Jova Počajevského. Ďalšou svätyňou monastiera je aj Stopa Božej Matky. Práve tu, pod Stopou, sa vo vnútri chrámu Uspenija Presvätej Bohorodičky, nachádza aj čudotvorný Istočnik /prameň/, kde zo skaly po kvapkách steká voda do nádoby a rozdáva sa pútnikom.

Krásu monastiera, jeho duchovnú silu, vytvárajú nielen veľkolepo rozpi-

Jedným z prvých pokusov o zavedenie únie bolo Drugethovo pozvanie uniatského biskupa Atanáza Krupeckého s dvoma jezuitami z Premysľa. Krupecký bol postavený za biskupa do Premysľa poľským kráľom Zigmundom III. po smrti tamojšieho biskupa. Títo misionári tu nejaký čas pôsobili, biskup navštevoval jednotlivých pravoslávnych duchovných, pravoslávne monastiere, baziliánov v Mukačeve a nasľubovali im rôzne práva, pozemky a privilégia.

Počas niekoľkých mesiacov sa im podarilo presvedčiť niekoľkých duchovných. Pravoslávne monastiere, duchovní i veriaci odmietali prijať úniu. Jezuitské kolégium v

500 zlatých, a sám odišiel do Užhorodu. Po tomto Rákociho vojská úplne vypálili Humenné. Jezuiti ušli do Poľska. V r. 1645 sa vrátili, venovali sa misiám v okolí so snahou získať pravoslávnych do latinskej cirkvi podľa rímskeho obradu - rekatolizovali Slovensko. Jezuiti boli aj hlavnou zbraňou proti reformácii. Získavali protestantských zemeľanov.

V r. 1646 došlo zásluhou jezuitov a Drugethovcov v Užhorode, s pomocou baziliánov Gabriela Košoviča, Parthenia Petroviča a údajne 63 duchovných, k čiastočnému vytvoreniu únie. Doklad o tom neexistuje. Jágerský biskup Juraj Jakušič píše o tejto

PRAVOSLÁVIE U NÁS

Humennom však nielen napomáhalo zachovávať katolícku vieru, ale hľadalo zblíženie s pravoslávnyimi.

V tom čase (pred r. 1614) dal Juraj Drugeth obnoviť pravoslávny monastier a pútnický chrám v Krásnom Brode. V 16. stor. jeden z jeho predkov ho po prijatí reformácie dal zničiť. Veriaci tam chodili potajomky. V r. 1614 bol chrám obnovený a na Turíce mal byť vysvätený.

Fanatický feudál Drugeth - Homonay mal na svojich majetkoch 70 pravoslávnych farností a tu sa pokúšal zavádzať úniu. Pravoslávny duchovným Drugeth prisľúbil zrovnoprávenie s katolíckym duchovenstvom a takýmto spôsobom sa mu podarilo nájsť a presvedčiť niekoľkých duchovných pre túto

udalosti „sám a opatrne“, nepodpísal sa žiaden dokument a ani do Ríma nič neoznámil, lebo sa jednalo len o vnútrodiecňu záležitosť - o uznanie jeho priamej jurisdikcie nad dotýčnými farnosťami.

V tzv. Užhorodskej únii jágerský biskup podvodom a sľubmi dosiahol to, čo iní dosahovali násilím a to aplikáciu 9. Konštitúcie IV. Lateránskeho koncilu v severovýchodnom Uhorsku. Pod Užhorodskou úniou jágerský latinský biskup Jakušič de Orbova jednoducho chápal to, čím naozaj bola, t. j. prechod 63 kňazov, spolu s ich nič netušiacimi veriacimi z jurisdikcie právoplatného mukačevského archimandritu - episkopa, pod jurisdikciu latinského jágerského biskupa v zmysle plnenia 9.

V OBDOBÍ VZNIKU ÚNIE

akciu v krásnobrodskom monastieri.

Na samotný sviatok sa tu zišli duchovní i veriaci (asi 13 tis. pravoslávnych), s nimi aj Juraj Drugeth. To sa dialo bez vedomia pravoslávneho biskupa Sergeja. Pri posvätení chrámu plánovali v prítomnosti biskupa Atanáza Krupeckého vyhlásiť úniu. Pravoslávny, ktorí s úniou nesúhlasili, sa podarilo vyburcovať dav veriacich a vyhnali nezvaného misionára biskupa Krupeckého. Krupeckého napadli kyjakmi a vidlami, dokonca ho zranili, nabili aj prívržencov únie, len Drugethovi ozbrojenci zabránili tomu, že sa mu nič vážneho nestalo. Podarilo sa tak dočasne znemožniť vyhlásenie únie.

V r. 1634 sa jezuiti znovu vrátili do Humenného. Ján Drugeth im vyplácal ročne 1700 zlatých. Dal im do zálohy dediny Ptičie a Modru, zaviazal sa pridať im ešte

Konštitúcie IV. Lateránskeho koncilu. Teda žiadne zjednotenie sa s Rímom..., čo sú zbožné, ale pri tom nesprávne vydedukované závery niektorých historikov. Išlo o administratívne zjednotenie sa s latinským Egerom" (por. Vladimír Rus de juxta Hornad: Dejiny gréckokatolíkov Podkarpatská (9.-18.), Košice 2004, s. 484 - 485).

Tzv. Užhorodská únia bola teda súkromnou záležitosťou jágerského latinského biskupa Juraja Jakušiča, ktorú neskôr potvrdil prímás Uhorska, ostrihomský arcibiskup Juraj Lippay, ktorý v rokoch 1637 - 1642 bol tiež jágerským biskupom.

Pri oslavách 350. výročia Užhorodskej únie v Ríme v r. 1996 sa pápež Ján Pavol II. opatrne vyjadril ohľadne historického faktu „Všeobecne je známe“.

pokračovanie na str. 7.

sané chrámy a mocné monastierske múry, no i tí, ktorí v monastieri žijú.

Skoro zrána, s prvými lúčmi slnka, monastierský zvon zvoláva mníchov na polnočnicu. V šere dlhých chodieb mníši prechádzajú do chrámu na modlitbu.

**Veličajem Ťa
stratoterpče Maxime
i čtím svjatuju pamjat'
Tvoju**

**Pravoslávna cirkevná obec
v Inovciach,
v spolupráci s Obecným
úradom v Inovciach,**

Vás srdečne pozývajú

**2. - 3. septembra
2011**

**na IV. ročník slávností sv. Maxima Sandoviča -
Gorlického
do chrámu sv. proroka Eliáša a sv. Maxima Sandoviča
v Inovciach**

Program slávností:

Piatok 2. 9. 2011

17: 30 hod. Akafist k sv. Maximovi
18: 30 hod. Privítanie vладыky Juraja a vладыky
Pajsija a následne Veľká večernja

Sobota 3. 9. 2011

09: 00 hod. Privítanie archijerejev
09: 30 hod. Archijerejská sv. liturgia
14: 00 hod. Prehliadka rusínskych piesní a tancov v
areály Obecného úradu

V programe vystúpia - Lelija, pani Mačošková, sestry
Uhľarové zo Žakoviec, mládež zo skupiny sv. Anny,
Simona Fedorková z Uble

**Tešíme sa na spoločné modlitby a dobrú náladu pri
rusínskych piesňach a tancoch**

dokončenie z str. 6.

Tí, čo poznajú aj tajné dokumenty Vatikánskeho archívu, mu sformulovali takúto opatrnú formuláciu, píše autor citovanej knihy Vladimír Rus de juxta Hornad (Tamže, s. 485). To ukazuje na fakt, že táto únia nebola platná, lebo ju Rím neratifikoval. Cieľ únie bol vždy jeden - prechod na latinský obrad. Spôsoby však boli viaceré - podvody, klamanie, sľuby ... až po rôzne násilie. Rím mukačevské uniatské biskupstvo zaregistroval až v r. 1771 na nátlak Márie Terézie, a biskupa Parthenia Petroviča uznal, v r. 1655, ako biskupa - vikára, ktorého hoc vysvätili traja pravoslávni biskupi v Alba Júlii, ale pre istotu bol ešte presvätený na biskupa v latinskom obrade. Užhorodská únia môžeme povedať, bola úniou pravoslávnych duchovných (ktorým sľúbili rôzne privilégia) nie s Rímom, ale s jágerským biskupstvom. Preto aj uniatski mukačevskí biskupi boli len vikármi jágerského biskupstva.

Taktiež Uhorská vláda sa neuspokojila len s likvidovaním Pravoslávia a zavedením únie. Ich konečným cieľom bola likvidácia východného obradu a latinizácia pravoslávnych veriacich. Toto obdobie aj uniatski historici považujú za najponížujú-

jednotlivých farnostiach pri vizitáciach. Biskup De Kamelis s novým úsilím začal rozširovať a upevňovať úniu. Vymohol u kráľa Leopolda I. privilégiá pre biskupstvo, duchovenstvo, chrámy a fary ako u rímskokatolíkov. Trvalo však až 100 rokov, kým platnosť týchto privilégií bola v skutočnosti priznaná v praktickom živote uniatov. Aj po vydaní listiny kráľom, mnohí feudáli nedovoľovali slúžiť bohoslužby a vykonávať náboženské obrady vo východnom obrade (Hadžega, V.: Přejhled církevních dějin na Podkarpatské Rusi. In: Redigoval J. Zatloukal, Bratislava 1936, s. 274). Biskupa Metoda Rakoveckého biskup De Kamelis zbavil všetkých práv a vyhnal (Lučkaj, 14/1986, s. 257). Bohoslužobná literatúra tu prichádzala z Lvova, Kyjeva, Moskvy a z Moldavska. Bola pravoslávna a Vatikán ju považoval za schizmatickú. De Kamelis vydal Biblické príbehy (1692), Katechizmus (1698), Bukvar (1699). Jedni píšú, že z Mukačeva ho vyhnal protestant František II. Rákóczi a iní, že utiekol zo strachu pred zbojníkmi, ktorí sa veľmi rozmohli v okolitých lesoch v tom čase, ktorí v Debrečine posekali na kúsky jeho spolupracovníka Isakija, ktorý tiež násilne zavádzal úniu. Ukryl sa až v

cejšie pre uniatských veriacich, duchovenstvo a pre celé uniatské mukačevské biskupstvo.

Pravoslávni duchovní a veriaci sa tak ocitli medzi dvoma ohňami - na jednej strane ich tlačili do únie a latinizmu, na druhej strane ich kalvínska uhorská šľachta nútila do protestantizmu. Doklady však o tom neexistujú.

V r. 1773 jezuitov zakázali a r. 1814 boli znova obnovení.

Na Šariši, Zemplíne a Užskej župe tlačil do únie pravoslávnych duchovných uniatský biskup De Kamelis - 31. decembra 1689 v Orlove v Šarišskej župe, 25. septembra 1690 v Šarišskom Zborove (90 pravoslávnych duchovných), 4. októbra v Stanči (40 duchovných), 17. novembra v Stropkove (17 duchovných), 11. decembra v Humennom (40 duchovných), 18. decembra v Trnave nad Laborcom, (11. duchovných), 12. januára 1691 v Mukačeve a na Spiši v

Ruskej Novej Vsi pri Prešove.

V tom čase pravoslávni na našom území boli trňom v oku nielen Rímu, jágerským biskupom, ale aj tunajším latinským feudálom.

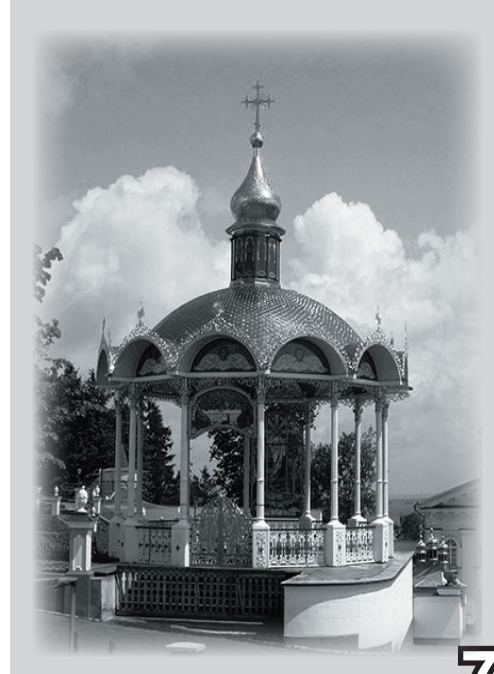
prot. ThDr. Štefan Horkaj

V šere dlhých chodieb mnísi prechádzajú do chrámu na modlitbu. Svet ešte spí, a pri nohách Počajevskej Matky Božej sa začína mníšska modlitba - Ona posväcuje život nového dňa Božieho ľudu, neviditeľne ho ochraňuje a posilňuje. Po modlitbe akafistu sa bratia schádzajú do Peščerného chrámu k moščam prepodobných Jova a Amfilochija, aby poprosili o blahoslovenie do nadchádzajúceho dňa.

Sviatočné, či každodenné bohosluženie na tomto svätom mieste, sú chvíľou očistenia ľudskej duše, dobíjaním Božej blahodate. Ako povedal sv. Ján Zlatoústý: „Kto sa zdržiaval v miestnosti, kde sa varí myro, nemôže výjsť z nej bez blahouchanija“. Parafrazujúc tieto slová, to môže potvrdiť každý, kto aspoň raz navštívil Sväto - Uspenskú Počajevskú Lavru.

pripravil jerej Dušan N. Tomko

S Božím požehnaním sa nám v máji tohto roku podarilo uskutočniť nádhernú celoeparchiálnu púť vo Svätej zemi. Vladyka Juraj, arcibiskup michalovsko - košický, duchovní a veriaci, nielen z michalovsko - košickej eparchie, sa 7. mája vydali na dlho očakávanú púť po autentických miestach, kde žil a pôsobil samotný Isus Christos.

Po pomerne náročnej, prevažne nočnej, ceste do Izraela sme našu púť začali v meste Nazaret v Galilei. Mali sme možnosť navštíviť baziliku Zvestovania, miesto, kde sa archanjel Gabriel zjavil Presvätej Bohorodičke. Naša radosť bola o to väčšia, keď sme dostali požehnanie na slúženie svätej liturgie na ďalší deň. Bola to naša prvá svätá liturgia vo Svätej zemi, ktorú sme prežili v neopakovateľnej atmosfére. Navštívili sme aj jaskynný komplex starého Nazaretu, katakomby, kde podľa tradície prebývala aj Presvätá Bohorodička, pod rezidenciou nazaretského metropolitu. Neskôr sme na rieke Jordán prežili nádherné chvíle, keď sa po krste brata Patrika všetci pútnici s detskou radosťou ponárali do vód Jordánu.

Po navštívení mnohých miest v Galilei, napr. Genezaretské jazero, Kána Galilejská, Tabgha, hora Tábor a ďalšie, sme sa pobrali do Betlehema, kde sme nocovali väčšinu našej púte. S veľkou radosťou sme očakávali ďalší deň, o to

viac, keď sme sa dozvedeli, že máme požehnanie slúžiť na ďalšom významnom mieste pravoslávneho sveta, v bazilike Narodenia Isusa Christa - v samotnej jaskyni na „hviezde“. Potom sme postupne navštevovali mnohé posvätné miesta v okolí Jeruzalema, ktorých je tam neúrekom.

Asi najviac očakávané miesto našej púte - chrám Vzkriesenia Isusa Christa, sme navštívili najprv cez deň, kedy tam bolo neskutočné množstvo pútnikov z celého sveta, ktorí svojim zanietením vidieť tieto sväté miesta možno trochu narúšali našu očakávanú atmosféru tohto svätého chrámu. Avšak, všetko sa zmenilo, keď sme sa dozvedeli, že ešte v túto noc môžeme spoluslúžiť svätú liturgiu priamo v „kuvuklii“, na hrobe nášho Spasiteľa Isusa Christa. A naozaj, bola to jedinečná noc. Slúženie liturgie na tomto svätom mieste vskutku naplnilo všetky naše duchovné očakávania, ktoré úžasne doplnil aj „dokonalý“ byzantský spev.

Neskôr sme navštívili aj ďalšie pútnické miesta starého mesta, ale aj jeho okolia, ktoré človek pomaly nestíhal ani v plnosti prežívať.

Boh nám požehnal navštíviť aj mesto Nábulus na palestínskom území, ktoré bolo pre pútnikov niekoľko rokov nedostupné. V tomto meste sa nachádza veľkolepý chrám, ktorý chráni Jakubovu studňu, pri ktorej sa odohral taktiež rozhovor Isusa Christa so Samaritánkou. V tomto chráme sú uložené aj sväté ostatky svätého mučenika Filumena, igu-

mena tohto monastiera, ktorého priamo pri tejto studni zabili fanatickí Židia. Na tejto púti sme mali možnosť vycestovať aj za hranice Izraela a počas tohto presunu sme taktiež absolvovali kúpanie v Mŕtvom mori, ktoré je nezabudnuteľné.

Navštívili sme Egypt, Sinajský poloostrov, monastier svätej Kataríny, ktorý je považovaný za najstarší monastier na svete. Pútnici mali možnosť vystúpiť a vidieť neopakovateľný východ slnka z hory Sinaj, no zároveň sme dostali požehnanie slúžiť aj svätú liturgiu. Pútnici sa rozdelili na dve skupiny, avšak niektorí zdatnejší veriaci stihli aj výstup na Sinaj aj svätú liturgiu. Po liturgii nás mnísi tohto významného monastiera prijali s neskutočnou láskou a ukázali nám miesta, ktoré nie sú pre všetkých len tak bežne dostupné.

Mali sme možnosť pokloniť sa svätým ostatkom svätej Kataríny, ale aj navštíviť a pokloniť sa najsvätejšiemu miestu na Sinaji - v kaplnke pri koreni Nezhoriaceho kra, kde sa Boh zjavil Mojžišovi. Navštívili sme aj múzeum, kde sa nachádzajú neskutočné poklady Pravoslávia - staré ikony, zvitky a kódexy nevyčísliteľnej hodnoty a rôzne bohoslužobné predmety, ktoré sú v tomto monastieri po stáročia chránené.

Po návrate z Egypta sme navštívili aj monastier Chozevitov a nakoniec sme naše putovanie ukončili v monastieri svätého Gerasima v Jordánskej púšti.

Na tejto púti sme mali možnosť okrem svätých miest vidieť aj neľahký život miestnych kresťanov a mníchov, ktorí sa mnohokrát stávajú doslova „vyznávačmi“ svätého Pravoslávia na tomto území. Okrem iného sme taktiež mohli vidieť obdivuhodné správanie sa a pohostinnosť k pútnikom, a zvlášť k duchovným a biskupovi.

Práve na týchto posvätných miestach sme s obdivom pozorovali váženosť a postavenie pravoslávneho biskupa, ktorého prítomnosť nám otvárala nečakané možnosti pri návšteve mnohých pútnických miest.

Chceme sa taktiež poďakovať nášmu vладыkovi Jurajovi, ktorého aj jazykové schopnosti nám pomohli dostať sa aj na nie vždy dostupné miesta a dozvedieť sa podrobnejšie a osobnejšie informácie zo života, či už mníchov, alebo duchovenstva, no i prostého národa. V neposlednom rade značnú úlohu zohralo aj to, že náš sprievodca po Svätej zemi bol pravoslávny človek a tak veľmi dobre chápal naše pútnické zámery a ciele.

Nakoniec sa patrí poďakovať Pánu Bohu, Ktorý nám v skutku požeňnal túto nádhernú púť i za to, že práve počas nej nám viac ako inokedy zviditeľňoval Svoje Božské múdre riadenie vecí a hlavne to, že naša nedokonalá ľudská vôľa nie vždy je v súlade Božou vôľou.

o. Peter Bzik

Chrámový sviatok v Dúbravke

prot. Marek Sedlický. Na sv. liturgii bol prítomný aj starosta obce, pán Štefan Bajuzik s manželkou.

Bohoslužby boli zakončené poďakovaním Hospodu Bohu, i všetkým prítomným, so želaním prežiť takúto duchovnú radosť aj budúci rok.

Mitr. prot. Mgr. Ladislav Fedor, michalovský arcidekan

AKTUALITY MICHALOVSKÉHO ARCIDEKANÁTU

Ustanovenie nového duchovného a chrámový sviatok v Šamudovciach

V nedeľu, 26. júna 2011, na základe menovacieho dekrétu Jeho Vysokopreosviatenosti vладыku Juraja, arcibiskupa michalovsko – košického, bol ustanovený nový duchovný správca PCO Šamudovce, prot. Mgr. Peter Bzik.

Čin ustanovenia duchovného vykonal pred sv. liturgiou mitr. prot. Mgr. Ladislav Fedor, michalovský arcidekan, ktorý vo svojom príhovore poukázal na veľkú zodpovednosť duchovného pred Hospodom Bohom za zverenú mu duchovnú pastvu. Do ďalšej práce mu poprial veľa Božej milosti, veľa trpezlivosti a zdravia. Novému správcovi zaznelo od všetkých prítomných mnoholitstviem.

Po uvedení nasledovala sv. liturgia, ktorú slúžil nový správca farnosti, prot. Peter Bzik, za spolusluženia duchovných – prot. Prof. ThDr. Jána Šafina, dekana PBF, prot. Pavla Nováka, tajomníka pre misiu a katechizáciu, prot. Sergeja Barilíka a prot. Michala Džugana.

V túto nedeľu pripadol aj chrámový sviatok Narodenia sv. Jána Krstiteľa. V kázni sa k veriacim prihovril prot. Ján Šafin. Slávnosti chrámového sviatku boli ukončené obchodom okolo chrámu, poďakovaním všetkým prítomným za spoločné modlitby a mnoholitstviem.

SOŠ Sv. Cyrila a Metoda v Michalovciach PENIAZE

Keď chýbajú, je to veľký problém. Keď ich máme, problémov neubúda.

Byť hoci len čiastočne finančne nezávislým, je snom väčšiny mladých ľudí. Finančná nezávislosť predstavuje symbol určitej slobody. SOŠ sv. Cyrila a Metoda vypracovala projekt BUS na zvýšenie finančnej gramotnosti pre žiakov ZŠ Blatné Remety a SZŠ v Michalovciach.

Žiaci sa hrovou formou naučili organizovať osobné financie a používať rozpočet na riadenie hotovosti. Posúdiť význam trvalých životných hodnôt, vplyv peňazí na ich zachovávanie a na základe toho stanoviť si životné priority a východiská zabezpečenia životných potrieb. Kedy si vziať pôžičku, ako správne komunikovať s finančnou inštitúciou, koľko ušetriť, čo s našetrenými peniazmi, alebo ako myslieť na zadné vrátka pri nepredvídaných udalostiach. Vyhodnocovať vzťah práce a osobného príjmu, ako si hľadať prácu. Žiaci si zasúťažili a odmenou za vyriešené úlohy boli sladkosti, perá a zápisníky. Na stretnutiach vládla príjemná atmosféra. Žiaci s nadšením prijímali nové informácie, boli aktívni a ako mnohí z nich v závere skonštatovali - ani nepočítali s tým, že ich budú jednotlivé témy, až tak zaujímať, že sa dozvedia toľko nových a užitočných vecí.

Autorsky a pedagogicky projekt vedie Nadácia pre deti Slovenska.

Nekrológ

Dňa 16. júla 2011 odovzdal svoju dušu Stvoriteľovi **MITR. PROT. PETER SEMANCO**.

Pohrebné obrady v michalovskom katedrálom chráme 19. júla spolu s pozostalou rodinou, veriacimi a duchovnými michalovsko - košickej i prešovskej eparchie viedol Blaženejší vладыka Kryštof, metropolita českých zemí a Slovenska, za účasti Vysokopreosvieteného Jána, arcibiskupa prešovského a Slovenska.

Nebohý otec Peter sa narodil 17. apríla 1934 v obci Malá Driečna, okr. Medzilaborce. Po ukončení základného a stredoškolského vzdelania pokračoval v štúdiu na Pravoslávnej Bohosloveckej Fakulte v Prešove, ktorú úspešne ukončil v r. 1956.

6. júna 1955 prijal sv. tajinu manželstva s Martou, rod. Rejničovou z Tichého Potoka. Počas svojho manželského života vychovali s manželkou dve dcéry a jedného syna.

18. júla 1955 bol vладыkom Metodom vysvätený na diakona a o deň neskôr, 19. júla, prijal v katedrálom chráme Sv. Duha v Michalovciach chirotoniu na kňaza.

Svoju duchovenskú činnosť započal v PCO Mikulášová, okr. Bardejov, kde bol so štátnym súhlasom ustanovený za pravoslávneho duchovného. 12. júla 1956 bol vладыkom Dorotejom exkardinovaný do zväzku Michalovskej eparchie. Tu započal svoju dušpastierskú službu k 1. augustu, ako správca PCO Dúbravka. V roku 1959 mu bolo udelené právo nosenia nabadrenika. 18. apríla 1965 mu bol vладыkom Metodom udelený titul dekan. 1. septembra 1967 bol otec Peter ustano-

vený preosvieteným vладыkom Cyrilom za správca PCO v Slánskom Novom Meste, a od 1. októbra bol poverený administráciou farnosti v Zemplínskej Teplici. 1. septembra 1971 na základe rozhodnutia Odboru kultúry v Trebišove bol otec Peter preložený a ustanovený za správca PCO v Cejkove. Od 1. októbra toho istého roku sa stáva arcidekanom trebišovského arcidekanátu. V r. 1974 dekrétom Eparchiálnej Rady Pravoslávnej Cirkvi v Michalovciach a odborom kultúry v Michalovciach bol otec Peter k 1. októbru ustanovený za správca PCO v Pozdišovciach. V r. 1978 mu bol vладыkom Cyrilom udelený titul arcidekan pre arcidekanát Michalovce. V r. 1980 mu bola vладыkom Nikanorom udelená pochvalná hramota pri príležitosti 25. výročia dušpastierskej služby a zároveň udelené právo nosenia zlatého kríža s ozdobami. V r. 1992 mu bol uznaný akademický titul magister. Nebohý otec Peter počas svojej duchovenskej činnosti zároveň vykonával funkciu účtovníka biskupského úradu. Počas pôsobenia na farnosti Pozdišovce vybudoval nový pravoslávny chrám, za čo mu bol vладыkom Jánom pri posvätení chrámu v r. 1994 udelený titul mitroforný protojerej. 17. januára 1995 odchádza otec Peter do starobného dôchodku. Za celoživotné dielo mu pri príležitosti 50. výročia dušpastierskej služby (v roku 2005) bol vладыkom Jánom udelený Rád sv. Cyrila a Metoda.

Nech Všemilostivý Hospodin príjme dušu Svojho služobníka a daruje mu večný život a blaženú pamiatku.

VII. ročník NAPS ekumenického koncertu duchovnej hudby v Košiciach

V podvečerných hodinách slávností Zoslania Sv. Duha, v nedeľu 12. júna, sa v priestoroch Štátneho divadla v Košiciach konal už siedmy ročník ekumenického koncertu sakrálnej hudby, ktorý usporadúva Inštitút NAPS (Naše aktivity pre Slovensko) pod vedením prezidenta a zakladateľa Ing. Petre Soleja.

Nad podujatím prevzal záštitu okrem maďarského veľvyslanca na Slovensku, predsedov Ústavných súdov obidvoch krajín a predstaviteľov cirkevného života Slovenska aj vладыka Juraj, arcibiskup michalovsko - košický.

Na návrh vладыky

Juraja našu liturgickú tradíciu veľmi úspešne reprezentovali členovia Pravoslávneho vzdelávacieho liturgického chóru sv. mučeníc Sofie, Viery, Nadeždy a Ľubvy pod vedením Mgr. Nadeždy Sičákovej. Vладыka Juraj, ktorého na podujatí sprevádzal o. arcidiakon Matúš Spišák, v závere koncertu udelil všetkým prítomným svoje archijerejské požehnanie v gréckom jazyku.

viac na www.naps.sk

Slávnosť Achtyrskej ikony v Miškolci

V sobotu, 2. júla 2011, sa v chráme Sv. Trojice v maďarskom Miškolci stretli traja arcijereji, chustský arcibiskup Marek, mukačevský arcibiskup Teodor a michalovsko - košický Juraj, aby spoločne s duchovenstvom a veriacimi z Maďarska, Ukrajiny a Slovenska oslávili sv. liturgiou sviatok Achtyrskej ikony Matky Božej, ktorej kópia sa nachádza v tomto chráme. Zároveň boli v chráme uložené aj sväté ostatky karpatoruských svätých, prepodobných Alexija Kabaljuka a Jova Uhol'ského a Michalovského.

Pravoslávna farnosť v Miškolci patrí do jurisdikcie Moskovského patriarchátu. Bohoslužby sa vykonávajú v maďarskom jazyku v jednej z najvýznamnejších dominant mesta, v chráme Sv. Trojice na Deák tér 7, ktorý si v 18. stor. postavili grécki a macedónski kupci na mieste staršieho stredovekého dreveného pravosláv-

Achtyrska ikona Bohorodičky

neho chrámu sv. Nauma, žiaka sv. Cyrila a Metoda. Chrám je postavený v barokovom štýle a nachádza sa v ňom krásny ikonostas, ktorého výška je 18 metrov, pri chráme sa nachádza aj múzeum so starobylými ikonami a pravoslávnyimi cirkevnými predmetmi maďarskej, srbskej a gréckej proveniencie, ktoré sa vzťahujú prevažne k územiu dolného Zemplína.

SOŠ Sv. Cyrila a Metoda v Michalovciach

STARŠÍ SA UČILI OD MLADŠÍCH

Študentky SOŠ sv. Cyrila a Metoda v Michalovciach (Anna Tomková, Ale-na Tomková, Martina Horňáková, Jana Bérešová) pripravili nevšednú, zaujímavú a tvorivú akciu pre seniorov klubu dôchodcov na Ul. obrancov mieru v našom meste. Že akú? Jednalo sa o FÓRUM šikovných ženičiek a pánov, ktoré spočívalo v získavaní zručností

vo zvláštnom umelecko - technickom žánri, v pletení z odpadového papiera. Študentky veľmi zaujímavu a ochotne predviedli hotové výrobky a s veľkou dávkou trpezlivosti ukázali celý „výrobný proces“. Každý z prítomných si vyrobil vkusný výrobok, ktorý sa stane výzdobou klubových priestorov alebo ich domácností. Počas tejto činnosti v príjemnej nálade odzneli spomienky na svoju mladosť i na tradície v pletení z prútia, fazule i zo slamy. Ujo Miki ukázal študentkám svoje výrobky pletené z trávy, čo ich veľmi zaujalo.

Prítomné študentky - okrem svojich šikovných rúk odprezentovali aj svoje skúsenosti a poznatky o moderných nástrojoch platenia, o tvorbe rodinného rozpočtu, ktoré získali počas svojho štúdia v rámci projektu Škola rodinných financií /NDS/. Akáže by to bola akcia, kde by sa nespievalo, neodznelo veľa vtipov i príhod, samozrejme v zemplínskom nárečí.

Zažili sme krásne dopoludnie strávené v prítomnosti našich seniorov. Tešíme sa na ďalšie stretnutie.

Ing. Javorská Jozefína

BLAHOŽELÁME

Dňa 23. júla 2011 sa **Bohom požehnaných 55 narodením dožil duchovný správca Pravoslávnej Cirkevnej Obce Sklabiná, Mgr. Milan Maršala.**

Milý oťče! Dovoľujeme si aj touto cestou popriať Vám do ďalších dní Vášho života pevné zdravie, šťastie, veľa lásky a hlavne hojné Božie požehnanie.

13. mája 2011 bol tomu už rok, čo ste bol ustanovený za duchovného správcu našej cirkevnej obce. Snažíte sa, ako len najlepšie viete, učiť nás pravdám našej pradedovskej viery, povzbudzujete nás, keď klesáme a trpezlivo vediete cestou spásy našich duší. Bývate v Rožňave a za svojimi ovečkami dochádzate do Sklabiny. Nie je to jednoduché. Prijmite preto naše veľké **ĎAKUJEME** za všetko, čo pre nás robíte.

Nech Všemilostivý Hospodin aj naďalej požehnáva Vás aj Vašu rodinku Svojou hojnou blahodaťou. **Na mnohaja i blahaja lita!**

veriaci PCO Sklabiná

Dňa 19. júna sa dožila **sestra v Christu, Anna Stanková zo Sobraniec, krásneho životného jubilea, 55 rokov.** Keď pred rokmi odišla z rodnej obce, našla si cestu k pravoslávnejmu chrámu aj v novom prostredí. Naša sestra v Christu pravidelne navštevuje všetky bohoslužby v cirkevnej obci. Patrí k tým, ktorí začali písať novodobé dejiny Pravoslavia v Sobranciach.

Od r. 1998, kedy sa začali vykonávať bohoslužby v náhradných priestoroch našej cirkevnej obce, sestra Anna, spolu so svojou rodinou, bola nápomocná pri organizovaní duchovného života na farnosti. Od začiatku, až doposiaľ sa obetavo a s láskou stará o cirkevné rúcha, ktoré sú vždy a načas prichystané ku každému cirkevnému sviatku. Všetci vieme, že sa na sestru Annu môžeme vždy a vo všetkom spoľahnúť.

Pri príležitosti tohto krásneho jubilea sestru Annu srdečne pozdravujeme a do ďalších dní života prajeme pevné zdravie, veľa duševných a telesných síl a hojnosť Božej blahodate.

Sestra Anna, za vašu obetavú prácu Vám zo srdca ďakujeme. Nech Vás milostivý Hospod' Boh ešte dlhé roky ochraňuje a žehná Vám i vašej rodinke. **Na mnohaja i blahaja lita!**

veriaci PCO v Sobranciach

Už niekoľko týždňov sme sa všetci tešili na deň detí v Choňkovciach. Bola to ďalšia príležitosť a šanca príjemne stráviť spoločné chvíle mládeže, detí ale i tých starších. Stáva

hli kúpiť v našom detskom obchode rôzne ikonky, krížiky, plyšáky, spomienkové predmety, či sladkosť z pripravenej bohatej ponuky darčiekov.

Decká sa nabehali od jedných k druhým, skákali vo vreci, so zviazanými nohami, triafali do klauňa, šiltoviek, zhadzovali plechovky, skladali puzzle, blúdili v gumenej pавučine, vyberali jabĺčka z vody, či vťahovali cukríky, a to všetko bez pomoci rúk.

Našou odmenou boli ich rozjasnené tváre a široké úsmevy.

Počasie nám krásne prialo, bolo teplúčko, občas sa sl-

dažďa, ktoré nás príjemne osviežili.

Čas medzi súťažami a obedom si deti vyplnili rôznymi loptovými hrami, skákali gumu, či hrali bedminton. Na obed sa už každý veľmi tešil, pretože sme pri našom šantení statočne vyhladli.

Obed bol klasický tábor-

dávno sme nevideli jesť s takou chuťou všetky malé slečny a chlapcov.

Potešilo nás i stretnutie s naším vladkom Jurajom, ktorý si našiel čas, zavítal medzi nás a na krátko nás pozdravil.

Veľmi sa nám domov rozchádzať nechcelo a tak sme si, ako správni mlá-

sa už tradíciou, že sa naši najmladší priatelia s ra-

bolo teplúčko, občas sa sl-

Radostný Deň Detí v Choňkovciach

dostou vyšantia pri hrách a súťažiach v záhrade pri chráme „Preobrazenia Hospodňa“ v Choňkovciach.

Starší mládežníci sa zišli už v piatok. Pred večerou sme naše stretnutie začali už tradične modlitbou a duchovnou besedou na tému „Pravoslávna mládež v súčasnosti“.

Po zaujímavých a múdрых myšlienkach, sa začal chystať zajtrajší zaujímavý program a tam sme už potrebovali každú pomocnú ruku. Pripravili sme pre deti množstvo zábavných hier a súťaží, ktorých úspešné zvládnutie sme na druhý deň odmeňovali žetonikmi, za ktoré si mo-

niečko schovalo a urobilo nám tieň a pár minút nám z oblakov padalo i niekoľko blahodarných kvapiek

nícky, kotlíkový guláš.

Naši otcovia duchovní ho spolu s majstrom kuchárom zvládli dokonale. Už

dežníci, ešte zaspievali a poopekali rôzne dobroty. A na záver dňa sme ako bonus, dostali od našej dobrej susedy, veľkú misu krásnych voňavých jahôd.

Zámer našej oslavy „Dňa detí“ nám vyšiel podľa našich predstáv.

Ďakujeme Hospodu Bohu za krásne prežitý spoločný deň. Stretli sa tu mnohí kamaráti, vznikli nové priateľstvá.

Spoločný pokrik úprimných detských hlások: „bolo super“, nám znel v ušiach veľmi dlho. Tvrdili, že sa už tešia na budúci rok a my samozrejme s nimi...

mládežníci

